

Ovaj prijevod sastoji se od
12 stranica / 28 listova
Broj ovjere: 4/2024
Datum: 15. 04. 2024.

OVJERENI PRIJEVOD S
NJEMAČKOG JEZIKA

H. Breitenfeld

Ovjerena preslika

Kammergericht /nap. sud. tum.: sud opće nadležnosti najvišeg stupnja u Berlinu/

Posl. broj: 27 U 75/19
100 O 65717 Zemaljski sud u Berlinu

/nap. sud. tum.: grb/

U ime naroda

Presuda

U pravnoj stvari

Ti-Le Baumanagement GmbH, zastupano po direktoru Ivici Cavaru, Joachimstaler Straße 20,
10719 Berlin
- tužitelj -

Procesni punomoćnik:

Odvjetnici **HFK RECHTSANWÄLTE, HEIERMANN FRANKE KNIPP und PARTNER mbB**,
Lautenschlagerstraße 22, 70173 Stuttgart, Gz: 00683-17/DH-er

protiv

Proizvodnja Javor d.o.o., zastupano po direktoru Alenu Vukelicu, Patkovac 31, 4300 Bjelovar,
Hrvatska
- tuženik -

Procesni punomoćnik:

Odvjetnici iz **PAUL & PARTNER**, Olivaer Platz 15, 10707 Berlin, Gz: 193/18D01

Kammergericht - 27. vijeće za građansko pravo - putem suca Kammergerichta B.-D. Kuhnke kao suca pojedinca, na temelju usmene rasprave dana 04. svibnja 2023. godine, s rokom dostave pisanih podnesaka za obje stranke do 25. svibnja 2023. godine, dana 13. lipnja 2023. presudio je:

1. Temeljem žalbe tužitelja, presuda Zemaljskog suda u Berlinu od 26. travnja 2019., posl. broj 100 O 65/17, mijenja se i ponovno donosi kako slijedi:
Tuženiku se nalaže isplatiti tužitelju iznos od 206.900 EUR uvećan za kamate u visini bazne kamate uvećane za 5 postotnih poena od 7. veljače 2018. i da tužitelja oslobodi od naknade predsudskih odvjetničkih troškova u iznosu od 2.792,90 EUR.

* * *

100 O 65/17

- Stranica 2 -

2. Tuženik snosi troškove postupka.

3. Presuda je Presuda je privremeno ovršna. Tuženik ima pravo odbiti ovrhu od sebe polaganjem jamstva u visini u datom trenutku ovršenog iznosa, osim ako tužitelj prethodno ne položi jamstvo u istom iznosu.

Obrazloženje:

I.

Tužitelj potražuje odštetu protiv tuženika u ukupnom iznosu od 206.900 € prema pravilima o garanciji.

Ugovorom o djelu od 19.1.2015., za detalje o kojemu se upućuje na Prilog K1, tuženik se obvezao tužitelju, između ostalog, proizvesti i ugraditi 240 ulaznih vrata za stanove na građevinskom projektu Danziger Straße u Berlinu. Sukladno točki 12.6. ugovora dogovoreno je da će ulazna vrata stanova imati zvučnu izolaciju klase 3.

Tuženik je svoj rad fakturirao postupno nakon obavljene usluge tijekom 2015. i 2016. godine.

232 ulazna vrata stana koje je ugradio tuženik ne odgovaraju klasi 3 zvučne izolacije ugovorenoj ugovorom o djelu.

Tužitelj je e-poštom od 29. rujna 2016. s rokom do 15. listopada 2016. bezuspješno tražio od tuženika da ispravi nedostatke (Dodatak K8).

Tuženik je tužitelju predočio potvrde o ispitivanju da vrata imaju tražena svojstva kvalitete. Ove potvrde o ispitivanju bile su krivotvorine. Tužitelj je potrošio iznos od 6900 € na certifikate o zvučnoj izolaciji.

Tužitelj je tvrdio da će neophodna zamjena vrata koštati 339.880 eura. Vaš je klijent oduzeo iznos od 200.000 od vaše konačne fakture. Ovakav iznos štete nastao je zbog tužiteljeve loše pružene usluge.

100 O 65/17

- Stranica 3 -

Tuženik je tvrdio da je nakon sklapanja ugovora tužitelj zahtijevao izmjene na ulaznim vratima stana, zbog čega ista više nisu postigla razred zvučne izolacije 3. Na to je ukazao tužitelju.

Zemaljski sud odbacio je tužbu kojom se tražila isplata naknade štete u iznosu od 206.900 EUR, zajedno s kamatama i oslobođanjem od prethodnih troškova, s obrazloženjem kako tužitelj nije dovoljno obrazložio iznos štete. Osim toga, sumnjao je je li tužitelj trebao zadržati svoja potraživanja pri prihvatanju temeljem članka 640. stavka 3. BGB (*/nap. sud. tum.: njemački građanski zakonik*).

U pogledu činjenica i stanja u prvostupanjskom postupku poziva se na činjenice i razloge izložene u pobijanoj presudi.

Protiv toga je usmjerena žalba tužitelja, ponavljajući i obrazlažući navode iz prvostupanjskog postupka.

Tužitelj traži

izmjenu prvostupanjske presude na način da se tuženiku naloži da mu da isplati iznos od 206.900 EUR uvećan za kamate u visini bazne kamate uvećane za 5 postotnih poena od 7. veljače 2018. i da ga se oslobodi od naknade predsudskih odvjetničkih troškova u iznosu od 2.792,90 EUR.

Tuženik traži

odbijanje žalbe.

Pobijanu presudu brani u kako je navedeno u odgovoru na žalbu.

Zaključkom od 19. studenoga 2019. pravni je spor proslijeđen sucu izvjestitelju u skladu s člankom 527. stavkom 1. ZPO (*/nap. sud. tum.: njemački zakon o parničnom postupku/*) radi pripreme odluke.

* * *

100 O 65/17

- Stranica 4 -

U pisanim podnescima od 17. siječnja 2020. i 27. veljače 2020. stranke su dale suglasnost u skladu s člankom 527. stavkom 4. ZPO.

Nakon nekoliko naloga i rješenja tijekom usmene rasprave i izvođenja dokaza, Vijeće je 4. svibnja 2023. objavilo sljedeće rješenje o izvođenju dokaza:

„Treba prikupiti dokaze o

navodima tuženika u vezi s projektom izgradnje Danziger Strasse

1.)

da je nekoliko dana nakon 15. travnja 2015. tužiteljev voditelj radova Filip Rimac pokazao direktoru tuženika Alenu Vukeliću i njegovim zaposlenicima vrata na gradilištu Danziger StraÙe koja nisu udovoljavala ugovornim kriterijima, ali prema kojima bi trebala biti napravljena,

i

2.)
da je nakon ovog razgovora zaposlenik tužitelja Daniel Marić izričito u telefonskom razgovoru s direktorom tuženika Alenom Vukelićem potvrdio da se vrata trebaju izraditi u ovoj lošijoj kvaliteti,

ispitivanjem svjedoka koje je predložio tuženik

Marinko Ivanka i Mario Vukelic,

odnosno suprotno ispitivanjem svjedoka koje je naveo tužitelj

Filip Rimac i Daniel Marić,

i o

100 O 65/17

- Stranica 5 -

3.)
navodima tužitelja da je tvrdnja tužitelja da je u vezi projekta izgradnje Danziger Strasse

njihov naručitelj, tvrtka Trockland V GmbH, zbog lošeg rada tuženika i neotklanjanja kvara, od tužiteljevog zahtjeva za isplatu naknade odbila 200.000 EUR neto.

ispitivanjem svjedoka koje je naveo tužitelj

Filip Rimac, Sven Nakajew, Uwe Pinther i Fabian Frohne." (stranica 2 f. zapisnika s ročišta).

U pogledu rezultata izvođenja dokaza, uključujući osobno saslušanje direktora tuženika u skladu s člankom 141. stavkom 1. ZPO, upućuje se na zapisnik s ročišta održanog 4. svibnja 2023. (list II 198-207 spisa).

Podneskom od 3. svibnja 2023., zaprimljenim na Kammergericht istoga dana u 16:12 sati, tuženik je alternativno proglasio prijeboj potraživanja u tužbi s navodnim preostalim potraživanjima naknade iz 2015. i 2016. godine u iznos od 29.485 EUR (list II 187 spisa). Eventualni prigovor zastare ne može se primijeniti jer računi još nisu bili u zastari u trenutku podnošenja tužbe 28. kolovoza 2017., kada se prvi put mogao izvršiti prijeboj.

Na ročištu sljedećeg dana, 4. svibnja 2023. godine, punomoćnik tužitelja je objasnio da je samo primio na znanje podnesak tuženika od 3. svibnja 2023. ujutro na dan ročišta. Kao mjeru predostrožnosti, zatražio je dodatan rok za očitovanje na podnesak.

U naknadnom pisanom očitovanju od 25. svibnja 2023., tužitelj je zaniijekao da još uvijek postoji bilo kakva preostala naknada koju bi tužitelj mogao prebiti. Poziva se i na zakašnjenje.

Tuženik je zatražio ponovno saslušanje direktora tuženika sukladno čl. 141. ZPO kao i saslušanje dotad navedenog svjedoka Predraga Malčića. Osim toga, podneskom od 26. svibnja 2023. godine zatražio je ponovno otvaranje glavne rasprave i rok za očitovanje na podnesak tužitelja od 25. svibnja 2023. godine.

U pogledu činjenica i statusa spora u drugom stupnju poziva se na pisane podneske stranaka te na obavijesti i rješenja Vijeća.

100 O 65/17

- Stranica 6 -

II.

Dopuštena žalba je osnovana.

Tužitelj ima pravo na naknadu štete od tuženika u iznosu od 206.900 EUR uvećano za kamate.

1.

Tužitelj ima pravo na naknadu štete od tuženika u iznosu od 200.000 EUR prema čl. 631., 633., 634. br. 4., 280. st. 1. t. 1. BGB.

a) Tužbeni zahtjev prema razlozima

aa)

Stranke su 19. siječnja 2015. sklopile ugovor o djelu u skladu s člankom 631. BGB) za izvođenje stolarskih radova, koji su, između ostalog, uključivali 232 predmetna ulazna vrata stana.

bb)

Ova ulazna vrata stana bila su neispravna u skladu s čl. 633, st. 2, t. 2, br. 1 BGB jer nisu bila prikladna za upotrebu navedenu u ugovoru.

Prema ugovoru o djelu od 19. siječnja 2015., u čl. 12.6., strane su ugovorile da će ulazna vrata stanova biti proizvedena u klasi zvučne izolacije 3 (Prilog K1).

Nedvojbeno je da ugrađena ulazna vrata stana ne zadovoljavaju zahtjeve klase zvučne izolacije 3.

Tuženik tvrdi da je nekoliko dana nakon 15. travnja 2015. tužiteljev voditelj radova Filip Rimac direktoru tuženika Alenu Vukeliću i njegovim zaposlenicima pokazao vrata na gradilištu Danziger Straße koja nisu udovoljavala ugovornim kriterijima, ali prema kojima bi trebala biti napravljena.

100 O 65/17

- Stranica 7 -

Nadalje tvrdi da je nakon ovog razgovora zaposlenik tužitelja Daniel Marić u telefonskom razgovoru s direktorom tuženika Alenom Vukelićem izričito potvrdio da se vrata trebaju izraditi ove niže kvalitete.

U vrijeme usmene rasprave i izvođenja dokaza Vijeće je donijelo prethodno objavljenu rješenje o izvođenju dokaza (v. rješenje o određivanju ročišta od 21. veljače 2023., list II 104-106 spisa) te je o ovim navodima tuženika proveo dokaze ispitivanjem svjedoka koje je predložio tuženik te kao protudokaz ispitivanjem protusvjedoka koje je predložio tužitelj.

Nakon izvođenja dokaza, Vijeću je jasno da tuženik, na kojemu je teret dokaza, nije dokazao svoje tvrdnje te stoga za njegove navode nedostaju dokazi.

Teret dokazivanja leži na tuženiku jer, prema sudskoj praksi Saveznog vrhovnog suda, teret dokazivanja snosi onaj tko tvrdi da je izmijenjen već sklopljeni ugovor (presuda BGH od 10. veljače, 2011. na VII ZR 8/10, Rn 28 s pozivom na presudu BGH od 11. listopada 1994. na X ZR 30/93, juris).

Tuženiku za njegove tvrdnje nedostaju dokazi jer od njega predloženi svjedoci nisu mogli potvrditi njegove tvrdnje.

Prema § 286. ZPO, sud mora odlučiti, uzimajući u obzir cjelokupni sadržaj pregovora i rezultat bilo kakvog izvođenja dokaza, a prema vlastitom uvjerenju, treba li određenu tvrdnju smatrati istinitom ili neistinitom. Prilikom stjecanja vlastitog uvjerenja, sudac mora biti imati „osobnu sigurnost“ koja utištava sumnje, a da ih u potpunosti ne isključuje (Greger/Zöller, ZPO, 33. izdanje, § 286, stavak 19, et. al.).

Prema ovim kriterijima, Vijeće nije stvorilo uvjerenje da su dokazne tvrdnje tuženika istinite.

Svjedok tuženika Marinko Ivanda nije se mogao očitovati ni o jednoj ni o drugoj tvrdnji (str. 4. f. zapisnika s ročišta održanog 4. svibnja 2023.).

* * *

100 O 65/17

- Stranica 8 -

Svjedok tuženika Mario Vukelić, brat direktora tuženika, nije se mogao sjetiti razgovora na gradilištu s voditeljem gradnje Rimcem nekoliko dana nakon 15. travnja 2015. godine. Prema njegovom sjećanju, gospodin Rimac nije bio prisutan sve do nekoliko mjeseci kasnije.

Vezano uz telefonski razgovor, nejasno se mogao sjetiti da je bilo riječ o dimenzijama zidnih otvora, koji nisu odgovarali vratima u prvoj isporuci. Tema ovog razgovora nije bila kvaliteta vrata, već samo njihova veličina.

Ni ovaj svjedok nije potvrdio tvrdnje tuženika.

Jedino što je svjedok mogao nadodati o događaju općenito je da je zbog greške u dimenzijama zidnih otvora od tužitelja zatraženo da isporuči tanje okvire. Međutim, nije se mogao sjetiti drugih razlika. Ako su okviri postali tanji, krila vrata bi također postala tanja (stranica 5 f. zapisnika s ročišta).

Iz ovog iskaza Vijeće ne može zaključiti da su ugovorne strane promijenile ugovor u smislu da ulazna vrata stanova više ne bi trebala odgovarati klasi zvučne izolacije 3.

Budući da oba svjedoka tuženika nisu mogla potvrditi njegove navode, nisu bili vjerodostojni.

Nadalje, treba napomenuti da su oba svjedoka tužitelja, Filip Rimac i Daniel Marić, u svojim iskazima (str. 6-8 zapisnika) vjerodostojno opovrgla navode tuženika te razumljivo i uvjerljivo iskazali da nikada ne bi pristali na promjenu u klasi zvučne izolacije 3 jer je tužitelj sklopio odgovarajući ugovorni sporazum sa svojim naručiteljem, čije bi kršenje neizbježno dovelo do tužbi.

Vijeće je prije saslušanja svjedoka sveobuhvatno saslušao direktora tuženika Alena Vukelića sukladno čl. 141. st. 1. ZPO (stranica 3 f. zapisnika s ročišta). U svom saslušanju, direktor tuženika potvrdio je navode tuženika.

* * *

100 O 65/17

- Stranica 9 -

Međutim, s obzirom na različite iskaze svjedoka tužitelja i suprotstavljene objektivne interese u pogledu ugovornog sporazuma tužitelja o zvučnoj izolaciji klase 3 s njegovim naručiteljem, Vijeće nije u mogućnosti steći uvjerenje da tuženikovi navodi odgovaraju istini.

Ove ozbiljne sumnje tuženik nije otklonio.

Zahtjevu tuženika iz naknadnog pisanog podneska da se ponovno osobno sasluša direktor tuženika u skladu s člankom 141. ZPO nije se mogao udovoljiti.

Prema članku 156. ZPO, sud može narediti ponovno otvaranje rasprave koja je bila zatvorena. To je osobito slučaj ako, u skladu s člankom 156. stavkom 2. ZPO, sud utvrdi pogrešku u postupku koja je relevantna za odluku i na koju se može žaliti, posebice povredu obveze informiranja i pružanja informacija ili povredu pravo da bude saslušan.

Odgovarajući razlozi ne proizlaze iz obrazlaganja u naknadnom pisanom podnesku.

Tuženik tvrdi da njegov direktor nije dobro razumio dokazna pitanja koja su prevedena na hrvatski jezik. Osjećao je pritisak da mora odgovoriti samo na ta pitanja. Međutim, ta pitanja nisu bila postavljena onako kako je on želio opisati činjenice. Kao rezultat toga, nije mu bila dana mogućnost da prati tijek projekta kako mu se činilo, počevši od dodjele narudžbe, preko održanih sastanaka, preko izmjena ugovora, preko provjera i izvedbe na licu mjesta do gotove instalacije i naknadne procjene, kako bi opisao tijek događaja kako je i prezentirano u pisanom obliku.

Konkretno, on bi detaljnije opisao rasprave koje su se vodile u vezi zvučne izolacije vrata, koju su uža vrata koja su prva isporučena neosporno imala, kao i svoje spominjanje viših troškova za šira vrata, posebno pristanak tužitelja i njegov zahtjev da tuženik postupi kao što je i učinio. S njegovog stajališta, pitanja koja je postavljao sudac i doslovni prijevod pitanja nisu mu dali priliku da svojom

100 O 65/17

- Stranica 10 -

slobodnom voljom opiše događaje. Mislio je da na pitanja mora odgovoriti vrlo usko.

Ovo obrazloženje ne otkriva nikakvu povredu prava na saslušanje. Prije izvođenja dokaza Vijeće je mirno, objektivno i detaljno saslušao direktora tuženika te mu u više navrata postavljao relevantna pitanja. Sve izjave direktora ponovno su pročitane i odobrene. Rasprava se odvijala uz pomoć sudskog tumača za hrvatski jezik. Utoliko što sada tvrdi da je osjećao pritisak, ta se samoprocjena ne može pomiriti s percepcijom Vijeća koji nije stekao dojam da se direktor tuženika osjeća pod pritiskom. Osim toga, treba napomenuti da punomoćnik tuženika na ovom ročištu govori hrvatski jezik te niti u jednom trenutku nije Vijeću istaknula da bi direktor tuženika htio još puno toga izjaviti. Nadalje, Vijeće ne razumije zašto bi trebao ponovno saslušati direktora tuženika kako bi detaljnije opisao tijek izgradnje. Ako tuženik smatra da bi detaljnijim opisom procesa građenja došlo do promjene činjeničnog i pravnog stanja, tada bi prema općim načelima parničnog postupka bilo potrebno da tuženik prvo pismeno predoči detaljniji opis procesa gradnje, što je i sam propustio. Posao suda nije osobno saslušati stranku samo zato da se za pripremu rasprave ne mora sačiniti odgovarajući pisani podnesak.

Iz podneska također nije jasno zašto bi novo osobno saslušanje direktora tuženika dovelo do odbacivanja znatnih i ozbiljnih sumnji Vijeća u pogledu navoda tuženika.

Ponovno otvaranje zatvorene rasprave prema čl. 156. ZPO također nije potrebno jer je tuženik u naknadnom pisanom očitovanju tražio da se na dokaznu temu pod rednim brojem 1. ispita svjedok Predrag Malčić (koji će se pozvati preko tuženika) koji je bio je prisutan na ispitivanju.

100 O 65/17

- Stranica 11 -

Ne može udovoljiti novim zahtjevima tužitelja jer u skladu s člancima 530., 531. stavkom 1 ZPO nisu predstavljeni razlozi za udovoljenje u smislu članka 531. stavka 2 ZPO. Direktor tuženika od početka je iz vlastitih saznanja znao da je na navodnom građevinskom sastanku navodno bio nazočan i okrivljenikov zaposlenik Predrag Malčić. Propust da se imenuje ovaj svjedok stoga se temelji na nemaru optuženika u smislu članka 531. stavka 2. točke 3. ZPO.

cc)

Odredba čl. 640. st. 3. BGB ne ide u prilog tuženiku, budući da tužitelj nije bio svjestan da ulazna vrata stana ne zadovoljavaju klasu zvučne izolacije 3 u trenutku preuzimanja. Za takvu pretpostavku nema dovoljno dokaza. Ni izvođenjem dokaza – u koliko su svjedoci opisali periferne događaje – nije otkriveno da je tužitelj bio svjestan nepostizanja 3. klase zvučne izolacije. Tome je već u suprotnosti činjenica da je pribavio ukupno 3 izvješća o zvučnoj izolaciji kako bi razjasnio nedostatak zvučne izolacije koju je utvrdio njegov naručitelj, prije nego što je konačno utvrđen uzrok. Osim toga, svjedok Marić je vjerodostojno naveo da nije vizualno vidljivo jesu li zadovoljeni uvjeti zvučne izolacije (v. str. 8. zapisnika s ročišta).

dd)

Tužitelj je tuženikom elektroničkom poštom dana 29.9.2016. bezuspješno ostavio dodatan rok za ispunjenje do 15.10.2016. (prilog K8), čl. 634. br. 4., čl. 280. st. 1. t. 1., čl. 286. st. 1. t. 1. BGB.

b) Tužbeni zahtjev u odnosu na visinu

Visina tužbenog zahtjeva opravdana je.

100 O 65/17

- Stranica 12 -

U skladu s točkom 3. rješenja o izvođenju dokaza od 4. svibnja 2023. (vidi stranicu 2 f. zapisnika s ročišta), Vijeće je izvelo dokaze o tvrdnji tužitelja da je njegov naručitelj ostvario neto zadržavanje od 200.000 EUR jer su ulazna vrata stana bila nije zvučno izolirana.

Nakon izvođenja dokaza, Vijeće je uvjerenja da su dokazi istiniti.

Svjedok tužitelja Rimac vjerodostojno je iskazao da se jasno sjeća da je zadržan iznos od 200.000 eura, možda i više, u odnosu na predmetna ulazna vrata stana. Graditelj je dao ugraditi nova vrata preko treće strane. No, nije mogao reći što je dalje bilo u vezi sa uskratom (stranica 6 zapisnika s ročišta).

Svjedok tužitelja Marić, koji je za njega vodio knjigovodstvo, vjerodostojno je izjavio da iz vlastitog sjećanja može reći da je tužiteljev klijent zadržao 200.000 eura zbog neispravnih ulaznih vrata stana. Naknadno su se složili da naručitelj zadrži navedenih 200.000 eura. Naručitelj je tada sam dao zamijeniti vrata (stranica 8 f. zapisnika s ročišta).

Svjedok tužitelja Frohne, koji je tada bio zaposlen u tvrtki Trockland Management GmbH, koja je pak imala odgovarajući ugovor o upravljanju imovinom s naručiteljem tužitelja, tvrtkom Trockland V GmbH, vjerodostojno je posvjedočio da je klijent platio 200.000 eura zbog nedostatka zvučne izolacije za ulazna vrata za stanove. Nakon što su rokovi za ispravak istekli, tijekom revizije konačne fakture napravljen je konačni sporazum o fakturiranju u smislu da zadržanje od 200.000 € treba trajno ostati (stranica 9 f. zapisnika s ročišta).

Prema tim izjavama svjedoka, Vijeće ne sumnja da je tužitelj pretrpio štetu zbog trajnog zadržavanja 200.000 eura od strane njegovog naručitelja zbog neadekvatne zvučne izolacije ulaznih vrata stana koje je ugradio tuženik.

* * *

100 O 65/17

- Stranica 13 -

2.

Tužitelj ima daljnji zahtjev protiv tuženika za naknadu štete u iznosu od 6.900 € zbog troškova vještaka prije suđenja kao nužnih pravnih troškova u skladu s člankom 280. stavkom 1. rečenicom 1. BGB.

Nesporno je da je tužitelj potrošio 6.900 € na ime troškova vještačenja kako bi razjasnio pitanje neadekvatne zvučne izolacije na ulaznim vratima stana. Ti se troškovi mogu nadoknaditi kao nužni pravni troškovi.

3.

Nije bilo odluke o alternativno deklariranom prijeboju s navodnim preostalim potraživanjima naknade u ukupnom iznosu od 29.485 eura, budući da izjava o prijeboju nije dopuštena u skladu s člankom 533 ZPO.

Nedostaju i pretpostavke iz članka 533, broj 1 ZPO i pretpostavke iz broja 2 ZPO.

Tužitelj nije pristao na izjavu o prijeboju u smislu članka 533, broj 1 ZPO. Tužitelj nije dao izričitu suglasnost. Suglasnost se ne može pretpostaviti u skladu s člancima 533., 525., 267. ZPO, budući da tužitelj nije pristao na prijeboj na usmenom ročištu 4. svibnja 2023.

Vijeće ne smatra da je prihvaćanje izjave o prijeboju relevantno u skladu s člankom 533, broj 1 ZPO. Ono što je bitno za pitanje mjerodavnosti jest je li prijeboj pogodan za konačno i brzo rješavanje spora između stranaka. Odlučujući čimbenik je aspekt učinkovitosti procesa (Heßler/Zöller, čl. 533, paragraf 10, et. al).

Ovdje treba napomenuti da tuženik ističe prijeboj s potraživanjem naknade koje je sada zastarjelo već nekoliko godina. Neuzimanje u obzir navedenog nema za posljedicu pokretanje novog spora

* * *

100 O 65/17

- Stranica 14 -

između stranaka, jer nema ekonomskog smisla da tuženik pokreće novu tužbu po zahtjevu za isplatu naknade koji je davno zastario.

Osim toga, pretpostavke iz čl. 533, broj 2 ZPO nisu ispunjene.

Pojašnjenje pitanja ima li prebijanje učinka ne ovisi o činjenicama da Vijeće mora temeljiti svoju raspravu i odluku na žalbi u skladu s člankom 529. ZPO. Ni tuženikovo potraživanje ostatka naknade, ni protutužbeni zahtjevi tužitelja izneseni u naknadnom pisanom podnesku do sada nisu bili predmetom sudskog spora koji se vodi već 6 godina. Radi se dakle o novim činjenicama u smislu članka 529. stavka 1. točke 2. ZPO, čije je razmatranje dopušteno samo u okviru članaka 530. i 531. ZPO.

Tuženik nije pravodobno stavio prigovor radi prebijanja kao uvjetni prigovor kao sredstvo obrane u smislu članka 530. ZPO, člancima 520. i 521. stavku 2. ZPO, pa se na odgovarajući način primjenjuje članak 296. stavak 1. i 4. ZPO. Po slobodnom uvjerenju Vijeća, prihvaćanje ove tvrdnje odgodilo bi pravni spor, jer bi Vijeće tada moralo naložiti obnovu već okončanog postupka sukladno čl. 156. ZPO i odrediti novi datum druge usmene rasprave.

Osim toga, ispunjeni su i pretpostavke prekluzije iz članka 531. ZPO. Tuženik ne iznosi razloge za prihvaćanje iz članka 531. stavka 2. ZPO.

Zahtjev tuženika za ponovnim otvaranjem usmene rasprave na temelju podneska tužitelja u pisanom podnesku od 25. svibnja 2023. je neosnovan jer za to nisu ispunjeni uvjeti prema članku 156. ZPO. Prema diskrecijskoj ocjeni Vijeća, nema razloga za ponovnim otvaranjem usmene rasprave budući da je, prema gornjim izjavama, odluka spremna za donošenje, a da je tuženik ne mora replicirati u kontekstu davanja poštene rasprave.

*Također nema razloga dati rok za očitovanje do 30. lipnja 2023. budući da Vijeće ne odlučuje o prijeboju naknada, pa je svejedno je li prigovor radi prijeboja naknade kao uvjetni prigovor opravdan.

100 O 65/17

- Stranica 15 -

4.

Pravo na isplatu kamate u iznosu bazne kamate uvećane za 5 postotnih poena od R (7.2.2018.) proizlazi iz čl. 291, 288 st. 1. t. 2 BGB.

5.

Pravo na oslobađanje od predsudskih odvjetničkih troškova u iznosu 2.792,90 EUR proizlazi iz

III.

Sporedne odluke donesene u skladu s čl. 97. st. 1, 91. st. 1, 708 broj 10, 711 ZPO.

Kuhnke
Sudac na Kammergericht

Presuđeno 13.06.2023.

Schmidz, JBesch
kao službenik za ovjeru

* * *

27 U 75/19

- Stranica 16 -

Za ispravnost otpravka
Berlin, 14.06.2023.

Dittmann, JBesch
Službenik za ovjeru

/nap. sud. tum.: prijevod iz preslike/

Kraj prijevoda s njemačkog jezika

Ja, Hana Ivana Breitenfeld, mag. iur. iz Zagreba, stalni sudski tumač za engleski i njemački jezik, imenovana rješenjem predsjednika Županijskog suda u Zagrebu, broj 4 Su-1201/2020 od 10. svibnja 2021. godine, potvrđujem da gornji prijevod u potpunosti odgovara svojem izvorniku, sastavljenom na njemačkom jeziku.

Zagreb, 15. travnja 2024. godine
Broj ovjere: 4/2024

H. Breitenfeld